

[Finansministeren.]

give et rigtigt Billede af dette Forhold burde have tilføjet, at Landbruget saa til Gengæld ogsaa har stor Nytte af det Vejnet, som opretholdes ved Hjælp af Midlerne fra Benzinafgiften. I Virkeligheden maa jo disse Bidrag fra Erhvervslivet og andre kørende gennem Benzinafgifterne betragtes som et Bidrag til Omkostningerne ved at holde Vejnettet i Stand. Man faar ikke det sande Billede, naar man ikke fortæller, at til Gengæld for de Penge, der betales her, faar man et Vejnet, som har været holdt stort set i udmærket Stand til stor Nytte ikke mindst for Landbruget, som har saa store Afstande til og fra Markedet.

Forsyningsministeren (*Axel Kristensen*): Man kan just ikke sige, at der har været Harper i Luften over for den Benzinordning, som jeg har sat i Kraft, men til Gengæld var det maaske Valglurer, man kunde høre.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, at jeg ikke forstaar, hvorfor man, naar man taler om Rationering, taler om, at det er den brede Befolkning, der bærer Byrderne. Jeg vil dog tro, at jo mere velhavende Folk er, jo mere maa de afstaa fra gennem Rationeringen, saa hvorfor man, naar der er Tale om Rationering, taler om, at den brede Befolkning maa bære mere end andre, forstaar jeg ikke rigtigt.

Jeg vil endvidere gerne sige, at der ikke i det, vi har foretaget os, er regnet med 3 Mill. Kr. Benzin til Luksuskørsel, ganske simpelt fordi der ikke findes noget Grundlag for at regne ud, hvad der er Luksuskørsel. Naar man opererer med disse Tal, er det, fordi man er gaaet ud fra de forskellige Grupper, til hvilke man har givet Benzintilladelse, men disse Fordelinger var saa irrationelle, saa forkerte, at man ikke kan bygge noget som helst paa dem, og det er en af Grundene til, at jeg har fundet det nødvendigt at ændre Benzinordningen. Jeg kender en hel Del Mennesker, der havde Erhvervstilladelse, som der ikke var Spor Grund til at give Erhvervstilladelse, og jeg kender en hel Del Mennesker, som aldeles ikke kunde udføre rimelig Erhvervskørsel med de Mængder, de havde, og naar dertil kommer, at man i alle disse Forhold i saa høj Grad maa bygge paa, hvad den enkelte oplyser, og dette Gang paa Gang er stillet særlig gunstigt op, vil jeg mene, at det i Virkeligheden vil være umuligt at skelne mellem de to Grupper.

Man vil derimod være i Stand til at skelne mellem Lastbilkørsel og Personbil-

kørsel, og da det var nødvendigt at bringe Orden i disse Ting, saa var det første, man tog fat paa i Ministeriet, at undersøge, om det skulde være muligt at mærke Benzinen saaledes, at man kunde skelne mellem de to Grupper Benzinforbrug, og et af vore førende kemiske Firmaer herhjemme paatog sig for mig at løse den Opgave; man mente, det kunde gøres. Der blev foretaget en Række Forsøg, og man kom og meddelte mig, at det kunde gøres, idet Laboratorieforsøgene var lykkedes fuldstændig, og ud fra disse Forudsætninger arbejdede vi videre. Det var ud fra disse Forudsætninger, jeg sagde, hvad jeg sagde i Radioen og i et Interview, som jeg ganske vedstaar, at hvis de tekniske Muligheder havde været til Stede, havde dette været den lykkeligste Løsning og den rigtige Løsning i den forhaandenværende Situation. Men desværre viste det sig, at naar dette Mærkestof var kommet i Benzinen og stod i Tankene sammen med den Fugtighed og det Rustslam, der er der, blev det tæret, saa efter 4 Uger var det der ikke mere. Det var Grunden til, at jeg maatte opgive det, jeg havde paa-tænkt, og da man ikke kunde opretholde det Forhold, man har nu — man har det endnu en Maaned —, at en Mængde Lastbilkørsel, fordi den er absolut nødvendig, faar tildelt en større Benzinmængde, end den virkelig bruger — man kan ikke nøjes med at give den nøjagtigt, hvad den skal have, fordi de forskellige Transportmidler bruger forskelligt, fordi de forskellige kører over forskellige Distancer og man skal have Kørselen udført med Korn, Tørv, Brunkul, Mergel og en Masse andre Ting over de lange Distancer —, saa har man maattet tildele disse Grupper saa store Mængder Benzin for at sikre Transporten, at det sammenlagt blev alt for meget, og derfor er der kommet saa meget Benzin paa det sorte Marked, at man praktisk talt kunde købe, hvad man vilde, i Danmark i det sidste Aar. Dette vil igen sige, at ethvert Forsøg paa at lave en Beskatning paa Personbilkørsel, Luksuskørsel, ved at lægge en Afgift paa de Mærker, der blev udleveret til disse Vogne, var haabløst, for Folk kunde lade være at tage imod disse Mærker og købe den anden Benzin, som vilde være mindre belastet med Skat og derfor vilde kunne bruges til denne Luksuskørsel uden om alt andet.

Jeg har nu som Forsyningsminister gennem adskillige Maaneder prøvet at faa Klager over den Benzintildeling, erhvervsdrivende fik, og Gang paa Gang maattet se, at man ikke kunde give de enkelte den Benzinmængde, de skulde bruge, uden at